

ΤΟ ΑΤΥΧΟ ΚΥΝΗΓΙ.

Νά κυνηγήσω ἐβγήκα
 Ἐς τὸν κάμφο μίαν αὐγή,
 Ἐδῶ πηδοῦν λαγοὶ
 Κ' ἐκεῖ περδίκια.

Πίνουν σὲ κρύα βρύσι
 Δύο περδικούλαις τρεῖς,
 Ἐποῦ κάθε μιὰ θαρρέεις
 Θὰ σοῦ μιλήσῃ.

Μιά μύτη ἀπὸ κοράλι,
 Εἰς τὸ νερὸ βουτοῦν,
 Τὸν οὐρανὸν κυττοῦν
 Καὶ πίνουν πάλι.

Κ' ἐγὼ σιγὰ σιμόνω
 Κ' ἐκεῖ, μιὰ κοπανιὰ
 Ἐποῦ ἐπίνανε, σὲ μιὰ
 Τὸ χέρι ἀπλόνω.

Προφθάνω τὴν οὐρά της
 Κ' ἐκείνη φτερουγᾷ,
 Μοῦ μένουν τὰ φτερᾷ
 Κ' ἡ κουτζουλιά της.

Σφογγίζοντας τὸ χέρι
 Στὸ σπῆτί μου γυρνῶ,
 Κ' εἰς τὴν καρδιά πονῶ,
 Ὁ Θεὸς τὸ ξέρι.

Τὸ δίκανό μου πιάνω,
 Χτυπῶ ἔξαναχτυπῶ,
 Χέρια ποδάρια σπῶ
 Τοὺς κόπους χάνω.

Τὴν ἄλλη τὴν αὐγούλα,
 Ταῖς ἔξαναβλέπω ἐκεῖ
 Καὶ πέρνω ἕνα σακκί
 Καὶ μιὰ ποχοῦλα.

Σὰν πέρδικα σφυρίζω
 Τὸ δίχτυ μου ἀπολῶ,
 Μπερδεύει σὲ δενδρὸ
 Καὶ τὸ ξεσχίζω.

Τί δύσκολο κυνήγι !
 Ὅλοι μωρολογοῦν . . .
 Τὰ δίχτυα νὰ πετοῦν,
 Ξεούρουν ὀλίγοι.

Καὶ σὺ κατακαυμένη,
 Καρδιά τοῦ κυνηγοῦ
 Πάντ' ἴσαι σὰ λαγοῦ
 Τρομαριασμένη.

Κ' ἡ νηαὶς σὰν τὰ περδίκια
 Μᾶς παίζου φανερά,
 Κι' ἂν πράττουνε σκληρά.
 ἔχουν τὰ δίχλια.

Σ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ.

ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

* * * Ἡ καρδιά τῆς γυναικὸς ὁμοιάζει μὲ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα κιβώτια τὰ ἐν χρῆσει παρὰ τοῖς νηπιόις, τὰ ὅποια περιέχουσι μὲν κατὰ τὰ φαινόμενα ζαχαρικά, ἀλλ' ἄμα τις τὰ ἐγγίσει ἀνοίγουσι καὶ ἐκπηδῶσιν ἐξ αὐτῶν πολὺμορφοὶ δαίμονες.

* * * Ἡ νευρική τῶν γυναικῶν πάθησις ὁμοιάζει μὲ στρατὸν ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει διατελοῦντα καὶ ἐν καιρῷ ἀκόμη εἰρήνης.

* * * Αἱ ἡμικρανίαι αὐτῶν εἶναι στρατιῶται ἀπολυθέντες, τοὺς ὁποίους ἀνακαλοῦσιν ἐν ὄρα πολέμου.

* * * Τὰ δάκρυα καὶ αἱ λειποθυμίαι τῶν γυναικῶν εἶναι ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ στρατὸς, τὸν ὅποιον καλοῦσιν εἰς τὰ ὄπλα ἐν καιρῷ κινδύνου τῆς πατρίδος.

* * * Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἄρᾳ αὐτοῦ Προνοία δὲν ἔδωκεν εἰς τὰς γυναῖκας γένειον, διότι θὰ ἦτον ἀδύνατον νὰ μένωσιν ἄλλαλοι καθ' ὅν χρόνον θὰ τὰς ἐξυράφιζον.

* * * Οἱ φρονιμώτεροι τῶν ἀνθρώπων εἶναι οἱ ἔγγαμοι, διότι οὗτοι οὐδέποτε σκέπτονται νὰ νυμφευθῶσιν.

* * * Πότε ἄρα γε ἡ γυνὴ τέρπεται περισσύτερον, ὅταν βλέπῃ εὐεῖδῃ ἄνδρα, ἢ ὅταν δισειδῇ γυναῖκα ;

Alexandre Dumas.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Λέων ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ὁ Ἴατρος.
 Ἀσθενήσας ὁ τοῦ Βυζαντίου αὐτοκράτωρ προσε-